

Da det i andre NATO-lande har vist sig, at det ikke af disciplinære grunde var nødvendigt at have de civilt værnepligtige samlet i lejre, foreslås lejrene i Gribskov og Kompedal nedlagt.

Som yderligere argument skal anføres, at lejrene er dyre at opretholde, og at de lange afstande fra lejrene til de forskellige nye arbejdssteder, hvor de unge beskæftiges, både er bekostelige og tidrøvende til skade for det arbejde, der skal udføres.

Et administrativt organ under indenrigsministeriet oprettes til at varetage de civilt værnepligtiges arbejdsforhold og arbejdsfordeling, så de værnepligtiges evner og forudsætninger udnyttes bedst muligt.“

Ved 1. behandling gav *indenrigsministeren* udtryk for, at hans sympati for lovforslaget var begrænset. Ministeren kunne således ikke gå med til at ophæve militærnægterlejrene, idet han fandt det ubetinget nødvendigt, at man fastholdt analogien med soldatertjenestens vilkår, dels af disciplinære grunde, dels fordi man ikke burde gennemføre en lempeligere form for aftjening af værnepligten for denne specielle gruppe. Desuden måtte man tage i betragtning, at der ville være betydelige administrative vanskeligheder forbundet med at føre lovforslagets bestemmelser ud i livet, særlig fordi det ikke var let at få de pågældende placeret i offentlige eller private virksomheder af almennyttig karakter. Ministeren var også betænkelig ved en sådan forskelsbehandling. „Hvis man anlægger den betragtning, at militærnægterne menneskeligt set er af højere karat end andre, ja, så er det forståeligt. Jeg deler ikke den opfattelse. Jeg tror, det er nødvendigt, at også disse mennesker under aftjeningen af deres værnepligt, hvis jeg må bruge det udtryk, er under tilsyn, dels for at man sikrer sig deres tilstedeværelse ved det anviste arbejde, men også for at holde øje med deres præstationer.“

Alle kunne sikkert være enige om, at de pågældende så vidt muligt skulle udføre et produktivt arbejde af virkelig værdi. Men der burde også kunne være enighed om ikke at acceptere en ordening, der præmierer militærnægterne på den øvrige ungdoms bekostning.

Af partiordførerne gav *Skræppenborg-Nielsen* (SF) lovforslaget sin tilslutning, selv om han gerne så det ændret på enkelte punkter. Han henviste i så henseende til de lovforslag af tilsvarende art, som var fremsat af medlemmer af socialistisk folkeparti i 1961 og 1962. (Årbog 1962-63, side 420).

De øvrige partier var mere skeptisk indstillet over for lovforslaget, men rede til at deltage i en udvalgsbehandling af sagen.

Det udvalg, hvortil den henvistes, afgav ikke betænkning.
